

Evanghelia zilei de 2 ianuarie: Eficacitatea de a fi glas

Comentariu la Evanghelia zilei de 2 ianuarie: „El este Cel care vine după mine”. Isus Cristos este Domnul timpului și al istoriei, iar noi dorim ca El să fie și centrul vieților noastre.

Evangelie (In 1,19-28)

Aceasta este mărturia dată de Ioan, când iudeii au trimis de la Ierusalim unii preoți și leviți ca să-l întrebe: „Cine ești tu?”

Iar el a recunoscut și nu a negat. A mărturisit: „Nu sunt eu Cristos!”

L-au întrebat: „Atunci cine? Ești tu Ilie?”

El a răspuns: „Nu sunt!”

„Ești tu Profetul?” A răspuns: „Nu!”

Așadar, i-au zis: „Cine ești? Ca să dăm un răspuns celor care ne-au trimis. Ce spui despre tine însuși?”

El a zis: „Eu sunt glasul celui care strigă în pustiu: îndreptați calea Domnului, după cum a spus Isaia profetul”.

Iar cei trimiși erau dintre farisei. L-au întrebat și i-au zis: „Așadar, de ce botezi, dacă tu nu ești nici Cristos, nici Ilie, nici Profetul?”

Ioan le-a răspuns: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru este unul pe care voi nu-l cunoașteți, care vine după mine, căruia eu nu sunt

vrednic să-i dezleg cureaua încălțăminteii”.

Acestea s-au petrecut în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

Comentariu la Evanghelie

Ioan Botezătorul este unul dintre protagoniștii timpurilor Adventului și al Crăciunului. El este, în același timp, profet și discipol al Mesiei. Atât de mare era influența lui și cu atâta forță vorbea și acționa, încât fariseii i-au trimis niște preoți ca să se intereseze de identitatea lui. „Tu cine ești?”, este întrebarea pe care o întâlnim de mai multe ori în Evanghelia după sfântul Ioan. Este vorba despre identitatea lui Isus, de care depind atâtea lucruri, inclusiv întreaga noastră viață.

Însă, în acest pasaj, ne oprim asupra identității Botezătorului, care într-un fel reflectă, pregătește și luminează identitatea lui Isus.

La întrebare și la ipotezele leviților, Botezătorul răspunde: „Eu sunt glasul celui care strigă în pustiu”. Sfântul Augustin subliniază faptul că Ioan era glasul, dar Domnul este Cuvântul care exista de la început (cf. In 1,1). Dacă luăm Cuvântul, la ce mai folosește glasul? Poate că glasul ajunge la ureche, dar fără cuvinte nu zidește inima. Mai mult decât atât, Ioan este glasul care „strigă” în pustiu, în ariditatea unei lumi însetate de mântuire.

Această mărturisire a lui Ioan ne sugerează ceva despre propria noastră identitate, mai concret despre importanța de a fi adevărați apostoli. Un creștin nu este chemat în primul rând să transmită un mesaj moral sau să predea niște dogme de

credință, ci să-l manifeste pe Isus Cristos în viața sa. Un creștin este glasul care strigă în epoca sa, mai mult sau mai puțin pustie, și spune: „Emmanuel, Dumnezeu-cu-noi”.

Aceasta este ceea ce au făcut sfinții încă de la începuturile Bisericii, precum sfântul Paul, care afirmă: „n-am voit să știu nimic altceva decât pe Isus Cristos, și pe Acesta răstignit” (1Cor 2,2). Sau precum sfântul Josemaría, care uneori își descria norma obișnuită de conduită prin aceste cuvinte: „a mă ascunde și a dispărea este norma mea de purtare, ca să strălucească numai Isus” (Scrisoare, 28-I-1975).

Giovanni Vassallo // Juli
Kosolapova - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-2-ianuarie-
eficacitatea-de-a-fi-glas/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-2-ianuarie-eficacitatea-de-a-fi-glas/) (01.04.2026)